

Sygn. akt III Nsm 158/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bełchatowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Zdzisław Kaczmarek

Protokolant: Arleta Matyszkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 roku w Bełchatowie

na rozprawie

sprawy z wniosku R. W.

z udziałem K. W. (1)

o pozbawienie władzy rodzicielskiej

p o s t a n a w i a :

1. oddalić wniosek;
2. wzajemnie ponieść koszty postępowania między stronami;
3. nie obciążać stron kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 17.03.2015 r. R. W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wystąpiła o pozbawienie władzy rodzicielskiej uczestnika K. W. (1) nad jego małoletnią córką K. W. (2).

W piśmie z dnia 22.04.2015 r. pełnomocnik uczestnika zawarł odpowiedź na wniosek, domagając się oddalenia wniosku.

Podczas rozprawy w dniu 21.06.2016 r. uczestnicy podtrzymywali swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni R. W. ma 49 lat. Z zawodu jest nauczycielem. Uczestnik K. W. (1) ma 51 lat. Z zawodu jest technikiem mechanikiem.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w P.z dnia 28.10.2008 r. wydanym w sprawie IC 1335/08 rozwiązano przez rozwód związek małżeński uczestników z winy K. W. (1). W orzeczeniu tym wykonywanie władzy rodzicielskiej wobec małoletniej K. W. (2) powierzono obojgu rodzicom, ustalając miejsce jej pobytu w miejscu każdorazowego zamieszkania matki R. W.. Alimenty od K. W. (1) na rzecz małoletniej zasądzono w kwocie po 600 zł miesięcznie.

W grudniu 2014 r. zdiagnozowano u wnioskodawczyni złośliwy inwazyjny nowotwór.

/ niesporne/

Po rozwodzie uczestnicy wspólne zamieszkiwali do maja 2012 r. W tym czasie K. W. (1) miał stały kontakt z córką, chodził z nią na spacer, jeździł na wycieczki. W okresie tym (4 lata) małaletnia miała dobre relacje z ojcem.

K. W. (1) po wyprowadzeniu się ze wspólnego domu byłych małżonków, uczestnik podjął samodzielne życie i zmniejszył swoją aktywność rodzicielską wobec córki.

W marcu 2013 r. R. W. wystąpiła z wnioskiem o ograniczenie uczestnikowi władzy rodzicielskiej wobec małaletniej. Ostatecznie żądanie cofnęła w maju 2013 r. W tym okresie K. W. (1) złożył wniosek o ustalenie jego kontaktów z córką. Wniosek cofnął, ponieważ jego kontakty z małaletnią unormowały się.

Obecnie spotkania K. W. (1) z małaletnią są sporadyczne. Uczestnik odwiedza małaletnią w szkole, jednak córka dystansuje się do niego i nie chce z nim rozmawiać. K. W. (1) po raz ostatni widział się z córką w czerwcu br. w szkole, kiedy przyniósł jej kolejny tom książki. K. W. (1) w sprawie kontaktów z córką rozmawiał z pedagogiem szkolnym. Pani pedagog zaoferowała pomoc, jednak małaletnia w obecności matki oświadczyła, że nie życzy sobie tego.

Małaletnia wyjeżdżała na kolonie organizowane przez zakład pracy uczestnika, co rodzice dziecka wspólnie ustalali. Podczas ostatniego pobytu K. W. (2) w U., ojciec odwiedził ją, w celu sprawdzenia w jakich warunkach bytowych przebywa. Małaletnia nie chciała spotkać się z ojcem, nie chciała z nim rozmawiać, płakała. W tej sytuacji uczestnik nie wiedział w jaki sposób uspokoić małaletnią. Sytuacja ta spowodowała u uczestnika silne wzburzenie, które skutkowało tym, że kierownik kolonii nakazał K. W. (1) opuszczenie terenu kolonii.

/ dowód: zeznania R. W. k. 268-269; zeznania K. W. (1) k. 269v.- 271; zeznania świadka V. M. k. 191-193 /

Wnioskodawczyni zarzuca byłemu mężowi, że od czasu rozwodu przestał interesować się córką, a poprzez swoje nieodpowiedzialne zachowania zagrażał dziecku. Takimi zachowaniami było m in. sadzanie dziecka na gałęzi i robienie mu zdjęć, sadzanie dziecka wśród muchomorów i pozwalanie małaletniej na dotykanie rękami grzybów, dopuszczenie do tego, że dziecko oparzyło się przy zapalaniu znicza na cmentarzu, w czasie jednego z pobytów na basenie dziecko po zjeździe do basenu zaczęło się topić, a ojciec robił w tym czasie zdjęcia, kiedy dziecko było z ojcem w figloraju małaletnia utknęła w jednej z zabawek, a ojciec nie pomógł jej się wydostać. We wrześniu 2012 r. małaletnia była z ojcem w K.. Kiedy ojciec robił dziecku zdjęcie gdy stało w morzu w pewnym momencie małaletnią zmoczyła fala, a ojciec nakrzyczał na córkę. O większości z tych zdarzeń zdarzenia R. W. dowiedziała się z opowiadań córki.

Pomimo tego, że małaletnia będąc z ojcem na basenie w U. po zjeździe do basenu zanurzyła się pod wodę i wydawało jej się, że się topi, K. W. (2) pojechała tam z uczestnikiem jeszcze 4- krotnie.

Kiedy małaletnia była w II klasie SP ojciec przyniósł jej do szkoły prezent- klocki lego do zbudowania stacji BP. K. W. (1) kupił je córce, ponieważ dziecku podobał się znaczek tej stacji. W ocenie matki małaletniej był to nieodpowiedni prezent dla małaletniej jako dziewczynki. Z uwagi na to, że dziecko było zadowolone z prezentu uczestnik kupił drugi komplet, który również przekazał córce w szkole, by uniknąć kontaktu z byłą żoną.

R. W. zarzuca ojcu małaletniej, że nigdy nie mówił jej jak ma przygotować dziecko do wyjazdu z nim.

W latach 2013-2014 r. wnioskodawczyni była oddelegowana do pracy w SP (...). Pracowała tam w piątki do godz. 17. R. W. zwróciła się z prośbą do byłego męża, by tego dnia odbierał małaletnią ze szkoły. Uczestnik nie zgodził się, twierdząc, że będzie spędzał czas z dzieckiem kiedy on chce a nie kiedy wnioskodawczyni tego potrzebuje.

W sierpniu 2013 r. K. W. (1) zabrał córkę na 5 dni. Twierdził, że zabiera dziecko do R.. Tego samego dnia małaletnia zadzwoniła do matki, mówiąc że nie wie gdzie jest. Wówczas była pod opieką partnerki męża, która zdaniem wnioskodawczyni krzyczała na małaletnią.

Małaletnia K. W. (2) otrzymała drugi telefon komórkowy. R. W. twierdzi, że na prośbę dziecka nie podała ojcu nowego numeru telefonu córki. Do chwili obecnej uczestnik nie zna tego numeru.

Kiedy wnioskodawczyni była w szpitalu małoletnia K. przez ten czas przebywała u szwagierki uczestnika. K. W. (1) nie został o tym poinformowany.

Uczestnik regularnie łoży na utrzymanie córki.

/dowód: zeznania R. W. k. 268-269; zeznania K. W. (1) k. 269v.- 271; zeznania świadka M. B. k. 139/

Z opinii biegłych wynika, że R. W. jest rodzicem, który od narodzin dziecka aktywnie uczestniczy w jego opiece i wychowaniu. Aktualny sposób realizowania przez nią zadań rodzicielskich jest prawidłowy w zakresie opieki i wychowania dziecka. Ojciec K. W. (1) również prezentuje poprawne postawy rodzicielskie, posiada wiedzę z zakresu rozwoju, stanu zdrowia i zainteresowań dziecka. Cechuje go nieporadność w zakresie nawiązywania z córką bliskich i serdecznych relacji. K. W. (1) nie jest chory psychicznie, nie stwierdzono u niego oznak upośledzenia umysłowego ani skłonności do uzależnień. Uczestnik wykazuje rysy nieprawidłowej osobowości o niezbyt wyrazistym obecnie nasileniu, bez cech dekompensacji. Jego stan psychiczny nie upośledza obecnie w istotnym stopniu jego zdolności do wywiązywania się z obowiązków rodzicielskich wobec małoletniej córki.

Oboje rodzice są związani uczuciowo z małoletnią K.. Utrzymujący się nadal pomiędzy nimi konflikt we wzajemnych relacjach, utrudnia im porozumienie się w sprawach dziecka i rzutuje na sprawne realizowanie kontaktów uczestnika z córką.

Małoletnia K. jest związana emocjonalnie z obojgiem rodziców jednakże preferuje uczuciowo matkę a jej więź emocjonalna i relacje z ojcem są obecnie silnie zakłócone. Dziecko doświadczając konfliktu pomiędzy K. W. (1) a resztą rodziny identyfikuje się ze środowiskiem wychowawczym, w którym obecnie przebywa. Jej niechęć do spotkań z ojcem jest podyktowana lojalnościową postawą wobec matki i rodzeństwa. Najbliższe środowisko dziecka w niedostatecznym zakresie chroni je przed konfliktem rodzinnym, co modeluje niewłaściwe postawy małoletniej wobec uczestnika.

Szeroko rozumiane dobro dziecka wymaga udziału obojga rodziców w jego życiu. Dla prawidłowego rozwoju emocjonalnego, społecznego, i poczucia własnej wartości oraz tożsamości wskazane jest utrzymywanie przez małoletnią kontaktów z każdym z rodziców.

/ dowód pisemna opinia RODK w. (...)k. 114-120; opina uzupełniająca OZSS k. 212; pisemna opinia biegłego psychiatry k. 238-241 /

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd poczynił przede wszystkim na podstawie zeznań wnioskodawczyni oraz uczestnika oraz opinii biegłych OZSS. Zeznania te w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej były spójne i logiczne. Zauważyć jednak należy, że emocjonalne zaangażowanie uczestników miało istotny wpływ na sposób dokonywania przez nich interpretacji oraz oceny tych samych wydarzeń.

Opinia biegłych OZSS jest kompletna i rzetelna, sporządzona przez specjalistów o niekwestionowanych kompetencjach. Biegli w sposób jasny i rzeczowy wyjaśnili szczegółowe aspekty swojej opinii.

Sąd oparł się również na zeznaniach świadków V. M. i M. B., które w swej treści stanowiły potwierdzenie zaistnienia zdarzeń, na które wskazywali uczestnicy.

Natomiast dokonując ustaleń faktycznych przedmiotowej sprawy pominięto zeznania świadków D. W., Ł. W., M. K., Z. T., M. R., A. G., D. M., R. W., S. W., M. W., bowiem w swojej treści nie zawierały one żadnych istotnych informacji dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Co więcej świadkowie ci posiadane przez siebie wiadomości uzyskiwali głównie z relacji uczestników. Dodatkowo ich zeznania silnie nacechowane były własną analizą oraz oceną zachowań uczestników.

Sąd zważył co następuje:

Wniosek nie jest zasadny.

Pozbawienie rodziców władzy rodzicielskiej jest najdalej idącym środkiem ingerencji, którą stosuje sąd opiekuńczy. Orzeczenie takie może być wydane, gdy zaistnieją ustawowe podstawy, a mianowicie - trwała przeszkoda, nadużywanie przez rodziców władzy rodzicielskiej lub rażące zaniedbywanie obowiązków względem dziecka (art. 111§1kro). Podkreślić trzeba, że więź rodzinna między rodzicem a dzieckiem oparta na uczuciu miłości z reguły stanowi dostateczną gwarancję prawidłowego wykonywania władzy rodzicielskiej.

Przeszkoda w wykonywaniu władzy rodzicielskiej ma mieć charakter trwały. Przez trwałą przeszkodę, uniemożliwiającą wykonywanie władzy rodzicielskiej, należy rozumieć taki układ stosunków, który wyłącza sprawowanie przez rodziców władzy rodzicielskiej na stałe w tym sensie, że albo według rozsądnego przewidywania nie można ustalić czasu trwania tego układu albo - co najmniej - że układ ten będzie istniał przez czas długi (zob. postanowienie SN z dnia 2 czerwca 2000 r., II CKN 960/00, LEX nr 51976).

Nadużywanie władzy rodzicielskiej polega na wysoce nagannym zachowaniu się rodziców wobec dziecka, np. nadmiernym karceniu, zmuszaniu do nieodpowiedniej pracy, nakłanianiu do popełnienia przestępstw.

Do pozbawienia władzy rodzicielskiej z powodu rażącego zaniedbywania przez rodziców obowiązków względem dziecka upoważnia sąd tylko takie zaniedbanie obowiązków względem dziecka, które mogą być zakwalifikowane jako rażące. Muszą to być więc zaniedbania poważne lub zaniedbania o mniejszej wadze, lecz nacechowane nasileniem złej woli, uporczywością i niepoprawnością (zob. postanowienie SN z dnia 19 czerwca 1997 r., III CKN 122/97).

W przedmiotowej sprawie nie zaszła żadna z ww. przesłanek.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że uczestnik wykonuje swoje obowiązki rodzicielskie w sposób niezagrażający dobru małoletniej K. W. (2).

Przez okres 4 lat od czasu rozvodu uczestników K. W. (1) wspólnie zamieszkiwał z byłą żoną i córką. W tym czasie uczestnik aktywnie uczestniczył w wychowaniu małoletniej. Po wyprowadzeniu się ze wspólnego domu uczestników K. W. (1) zmniejszył swoją aktywność rodzicielską wobec córki. Na taki stan rzecz istotny wpływ ma istniejący między byłymi małżonkami konflikt, który uniemożliwia im harmonijną i zgodną z dobrem dziecka współpracę wychowawczą. Jednak, mimo tego, uczestnik posiada wiedzę z zakresu rozwoju, zainteresowań, potrzeb psychicznych i bytowych dziecka. Co więcej K. W. (1) przejawia właściwe postawy wychowawcze.

Zauważyć również trzeba, że uczestnik podejmuje próby nawiązania bliskich i serdecznych relacji z córką, choć w tym zakresie cechuje go nieporadność. Jednocześnie wskazać trzeba, że dodatkową trudnością w odbudowie relacji emocjonalnej z dzieckiem stanowi fakt, iż małoletnia prezentuje nieadekwatną, zbyt szeroką do wieku wiedzę na temat spraw dorosłych (sprawy sądowe) i silnie identyfikuje się z postawami prezentowanymi przez rodzeństwo i matkę, ich problemy w relacjach z uczestnikiem postrzega jako własne (okoliczności te zostały potwierdzone przez biegłych).

Wskazać również trzeba, że wskazywane przez wnioskodawczynię sytuacje, które świadczyć miały o zagrożeniu przez uczestnika dziecku, w większości miały miejsce w czasie, gdy byli małżonkowie wspólnie zamieszkiwali i wspólnie wychowywali małoletnią. Ponadto zdarzenia te miały charakter przypadkowy, jednorazowy, nie wskazujący na natężenia złej woli uczestnika w celu skrzywdzenia dziecka.

W ocenie Sądu pozbawienie K. W. (1) władzy rodzicielskiej i powierzenie jej wyłącznie wnioskodawczyni doprowadzić może do całkowitego wykluczenia ojca z życia dziecka i jeszcze większego rozluźnienia więzów między nimi.

Zaznaczyć trzeba, że R. W. nadal koncentruje się na negatywnych doświadczeniach małżeńskich, co skutkuje u niej brakiem zaufania do uczestnika oraz wpływa na jego negatywną ocenę również w sferze rodzicielskiej.

Wobec powyższego stwierdzić trzeba, iż uwzględnienie żądania R. W. doprowadziłoby do usankcjonowania negatywnych postaw wnioskodawczyni, modulujących u małoletniej niewłaściwe wzorce zachowań wobec ojca.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 520§1 kpc.

Sygn. akt II Ca 581/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Paweł Hochman

Sędziowie: SSO Dariusz Mizera

SSO Renata Lech (spr.)

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Owczarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 września 2016 roku

sprawy z wniosku R. W.

z udziałem K. W. (1)

o pozbawienie władzy rodzicielskiej

na skutek apelacji wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 29 czerwca 2016 roku, sygn. akt III Nsm 158/15

postanawia: oddalić apelację i nie obciążać wnioskodawczynie obowiązkiem zwrotu na rzecz uczestnika kosztów postępowania za instancję odwoławczą.